

Arrest

nr. 50 457 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 juni 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan verzoeker ter kennis gebracht op 3 september 2009 en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 september 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die *loco* advocaat N. BOGAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 16 oktober 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna afgekort: de Vreemdelingenwet).

Op 25 juni 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Dit is thans de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart hetzij de motivering toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006.”

Op 3 september 2010 wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“REDEN VAN DE BESLISSING :

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, alinea 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort /of geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging gelet op de *pro deo* aanstelling van zijn raadsman.

In de huidige stand van zaken heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen bevoegdheid om zich uit te spreken over een verzoek betreffende het verlenen van de kosteloze rechtsbijstand.

De Raad kan geen gerechtskosten opleggen en derhalve dus evenmin het voordeel van de kosteloze rechtsbijstand toekennen. Het verzoek daartoe van de verzoeker wordt om die reden verworpen.

3. Ontvankelijkheid

In zijn inleidend verzoekschrift stelt verzoeker dat hij volgend middel meent te kunnen aanvoeren tegen de motivering van de bestreden beslissing:

“Verzoeker stelt vast dat:

- verweerder als enige reden aanhaalt dat verzoeker geen nationale identiteitskaart voorlegt;*
- verzoeker brengt thans zijn paspoort voor hetwelk werd uitgereikt op 22 juni 2010;*
- verzoeker is van oordeel dat het dossier aldus ontvankelijk is en gegrond dient te worden verklaard op basis van de voorwaarden gesteld tijdens de grote regularisatie van 2009;*
- verzoeker verblijft in België sinds 2004*
- verzoeker brengt een arbeidscontract en –belofte van de werkgever voor;*
- verzoeker heeft een vaste woonst*
- de nieuwe regularisatie tussen 15 september en 15 december diende om alle illegalen de kans te geven om zich binnen de gestelde periode te regulariseren;*
- gelet op zijn verblijfplaats sinds 2004 is er ook sprake van een duurzame lokale verankering, hetwelk door de bestreden beslissing eveneens niet tegengesproken wordt;*

Behalve de identiteitskaart wordt er geen enkele andere reden tot afwijzing van de aanvraag vermeld;”

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op.

Zo stelt de verwerende partij dat het enig middel geen geschonden rechtsregel aangeeft, waardoor het middel, overeenkomstig de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, welke zij citeert,

onontvankelijk is. Bij gebrek aan middel meent de verwerende partij dat desgevallend dient besloten te worden tot de onontvankelijkheid van het verzoekschrift.

Luidens artikel 39/69, § 1 van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “uiteenzetting van feiten en middelen” bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een uiteenzetting van enkele feitelijke gegevens en kritiek op de bestreden beslissing, doch maakt nergens melding van de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel, noch van de wijze waarop de vermeende rechtsregel of het rechtsbeginsel zouden zijn geschonden door de bestreden beslissing.

Het verzoekschrift bevat geen middel in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

Het beroep is om die reden onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU